

„Iubirea milostivă, forma completă de înmulțire a talanților”

În Duminica a 16-a după Rusalii, în Biserica Ortodoxă a fost citit în cadrul Sfintei Liturghii pasajul evanghelic de la Sfântul Evanghelist Matei, capitolul 25, versetele de la 14 la 30, în care este relatată pilda talanților. Cu acest prilej, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală, în care a reliefat că înmulțirea talanților este binele pe care îl facem oamenilor din jurul nostru.

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, a explicat faptul că pilda talanților se referă atât la viața pământească a oamenilor, cât și la viața spirituală sau duhovnicească. „Cel care împarte talanții, stăpânul care este numit un om oarecare, este Dumnezeu, Cel cu nume multe și Cel fără de nume, căci El este mai presus de orice nume. El dăruiește fiecărui om calități sau talente diferite și cere de la fiecare om să înmulțească aceste talente sau calități diferite. Talanții, adică talentele sau calitățile sufletești ale fiecărei persoane umane, sunt daruri de la Dumnezeu. El distribuie aceste daruri în mod diversificat, în mod proporțional cu puterea fiecărui om de a înmulți darurile primite, fie prin naștere, fie prin nașterea

de a doua, care este Botezul. Darurile primite din nașterea după trup sau cele primite de la Botez trebuie înmulțite, făcute roditoare. Evanghelia ne arată că rodirea sau înmulțirea talanților, adică a talentelor sau a calităților, se face prin punerea acestora în folosul sau în slujba semenilor noștri”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că darurile sau talentele primite de la Dumnezeu aduc bucurie oamenilor, însă ele sunt în același timp și o responsabilitate. „Dăruitorul Dumnezeu cere omului la sfârșitul vieții sale să arate cum a înmulțit darurile primite, dacă le-a pus sau nu în slujba semenilor ca să fie înmulțite, sau dacă au fost îngropate. Cel care a îngropat talantul este numit în Evanghelia de astăzi *«slugă vicleană și leneșă»* (Matei 25, 26). De ce este sluga aceasta vicleană? Pentru că încearcă să se scuze, să păcălească, să deruteze pe stăpânul de la care a primit talantul. Încercarea de a-l lăuda pe stăpân că poate face minuni și înmulți talanții, fără ca slujitorul sau sluga să muncească, arată viclenia slugii, iar lenea este că a îngropat talantul ca să nu se ostenească, să nu facă nici un efort intelectual sau fizic pentru a-l înmulți”.

În continuare, Preafericirea Sa a explicat semnificația expresiei *„întunericul cel mai din afară”* (Matei 25, 30). „Înseamnă pierderea luminii și a bucuriei comuniunii omului cu Dumnezeu. Când este aruncată sluga leneșă și vicleană în întunericul cel mai din afară înseamnă că ea este o slugă incapabilă să intre în comuniunea de iubire și de bucurie cu Dumnezeu, Dăruitorul talanților, tocmai pentru că este nesinceră și leneșă. Vedem că Evanghelia cunoaște o singură bucurie: bucuria roadelor sau bucuria rodirii, a înmulțirii talanților”. Părintele Patriarh Daniel a evidențiat apoi că în gândirea dăruitorului operează principiul proporționalității. „Cel care a primit cinci talanți a dublat numărul talanților. La fel și cel care a primit doi talanți. Acest dublu este interpretat de Sfântul Ioan Gură de Aur, tâlcuind pilda talanților, astfel: *«Ai văzut că cel care a primit doi a făcut patru talanți. Cel care a primit cinci a înmulțit și a obținut zece, adică îndoit. Iar acest îndoit înseamnă eu și semenul meu. Eu înmulțesc talanții numai când ofer darul priceperii mele pentru semenii mei, pentru oamenii din jurul meu»*. Acest dublu sau acest îndoit se referă, spune Sfântul Ioan Gură de Aur, la relația noastră cu semenii noștri. Când punem talentul nostru, priceperea noastră, calitățile noastre sufletești și trupești în folosul semenilor, atunci înmulțim talanții în mod proporțional cu ceea ce am primit”.

De asemenea, Patriarhul României a explicat faptul că Dumnezeu, fiind drept, nu cere ca omul să înmulțească talanții mai presus de puterea sa, ci în mod proporțional cu ceea ce a primit. Totodată, a precizat că Dumnezeu distribuie talanții în mod diferit, pentru ca oamenii să poată conlucra, pentru ca ei să aibă

nevoie unii de alții. „Unul are înclinația sau talentul de a fi păstor de animale, altul de a fi agricultor, meșteșugar, brutar, pantofar etc. Așa vedem că înclinațiile sau talentele oamenilor sunt diferite, încât, dacă fiecare înmulțește calitățile primite, ajunge să se bucure de faptul că produce bucurie altora prin lucrarea sa. Un profesor, care formează elevi sau studenți cu toată priceperea, cu toată competența și cu toată dăruirea de sine, se bucură când vede că elevii lui sau studenții lui învață bine și ajung oameni mari și de folos societății (...). Un medic sau doctor, care a înmulțit talanții, care a studiat mult, a lucrat cu multă responsabilitate și dărnicie și a devenit un medic talentat, harnic și bun, aduce multă bucurie oamenilor redându-le sănătatea celor bolnavi, aducând speranță celor care se temeau că nu se mai vindecă. Punerea în folosul altora a talentelor cultivate, înmulțite aduce bucuria comuniunii cu semenii și cu Dumnezeu. Un preot bun, un duhovnic bun, care formează fii și fiice duhovnicești, care formează tinerii să devină preoți ai Bisericii, înmulțește darurile și produce bucurie pentru comunitate, pentru societate și pentru popor (...). Iubirea smerită și milostivă arătată semenilor este forma completă de înmulțire a talanților”, a precizat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.